

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

233
26.01.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Amendament la Legea 586/2002 pentru modificarea art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.*

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare, în principal, lărgirea sferei persoanelor ce beneficiază, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, de reparații materiale ca urmare a faptului că au fost persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945, din motive etnice.

II. Observații și propuneri

1. La **art. I** din inițiativa legislativă, se propune completarea art. 1 din *Ordonanța Guvernului nr. 105/1999* în sensul că printre persecuțiile dispuse din motive etnice de regimurile instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 și pentru care se acordă drepturi reparatorii corespunzătoare, să fie inclusă și ipoteza „*evacuării din locuința pe care (persoana – n.n.) o deținea*”. Din cuprinsul Expunerii de motive rezultă că, prin introducerea acestei categorii, s-a avut în vedere situația evreilor a căror imobile au fost trecute în proprietatea statului prin *Decretul-lege nr. 842/1941* pentru trecerea proprietăților urbane evreiești în patrimoniul statului și pentru oprirea evreilor de a dobândi proprietăți imobiliare urbane sau anumite drepturi reale asupra acestor imobile, cu modificările și completările ulterioare, care „*și-au pierdut nu numai dreptul de proprietate asupra propriilor case dar și dreptul de a locui în ele, chiar și ca simpli chiriași, fiind obligați de a părăsi imobilele până la data de 26.10.1941*”.

În perioada 1940-1944 măsurile represive dispuse, din motive etnice, împotriva evreilor au avut un caracter variat, printre care menționăm:

-*Decretul-Lege nr. 2650 din 9 august 1940 privitor la starea juridică a locuitorilor evrei din România* care interzicea exercitarea de către aceștia a mai multor drepturi, și anume: dreptul de a ocupa o funcție publică de orice fel, dreptul de a fi membru în profesiunile care au legătură directă cu autoritățile publice, dreptul de a fi militar, dreptul de a fi comerciant ori de a exercita anumite profesii sau meserii, dreptul de a exercita puterea părintească asupra copilului creștin și dreptul de a dobândi nume românești;

-*Decretul-Lege nr. 2651 din 9 august 1940 pentru oprirea căsătoriilor între românii de sânge și evrei* care interzicea căsătoriile între persoanele menționate și le-a declarat nule pe cele încheiate cu nerespectarea acestor dispoziții;

-*Decretul-Lege nr. 842 din 28 martie 1941 pentru trecerea proprietăților urbane evreiești în patrimoniul Statului și pentru oprirea evreilor de a dobândi proprietăți imobiliare urbane sau anumite drepturi reale asupra acestor imobile*, prin care s-a dispus confiscarea și naționalizarea tuturor imobilelor urbane aflate în proprietatea evreilor, persoane fizice sau societăți evreiești, precum și interzicerea evreilor de a dobândi drepturi de proprietate, suprafață, uz, uzufruct sau abitație asupra imobilelor urbane.

Aceste măsuri discriminatorii au fost abrogate ulterior prin *Legea nr. 641/1944 pentru abrogarea măsurilor legislative anti-evreiești* și prin *Legea nr. 607/1945 pentru anularea și revocarea unor acte de dispoziție încheiate în împrejurări excepționale*, anulându-se toate măsurile discriminatorii privitoare la evrei, atât cele legale cât și cele luate fără bază legală, repunându-i pe aceștia în situația anterioară și acordându-le dreptul la reparație.

Astfel, potrivit dispozițiilor *art. 2 din Legea nr. 641/1944*, funcționarii publici evrei care au fost îndepărtați din funcție din motive rasiale au fost reintegrați la cererea lor, de la data îndepărtării, cu vechimea și cu toate drepturile de încadrare de la acea dată. De asemenea, patronii, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, au fost obligați să reprimească în serviciu, la cerere, pe toți salariații evrei pe care i-au concediat, pe bază legală sau fără, din cauze rasiale, după 1 iulie 1940.

În ceea ce privește situația bunurilor confiscate ori naționalizate ca urmare a aplicării măsurilor discriminatorii, prin *Legea nr. 641/1944* s-a dispus că „*bunurile și drepturile de orice fel (...) intrate în patrimoniul statului, respectiv al Centrului Național de Românizare sau a oricărui alt dobânditor, se socotesc că n-au ieșit niciodată din patrimoniul titularilor deposezați și vor fi restituite acestora, fără îndeplinirea vreunei formalități de transcriere sau întabulare*”.

Totodată, precizăm că, referitor la bunurile confiscate minorităților naționale, după anul 1990 au fost emise mai multe acte normative ce au avut ca obiect retrocedarea, respectiv restituirea acestor bunuri, printre care menționăm:

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/1997 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților evreiești din România, aprobată prin Legea nr. 140/1997;*
- *Ordonanța Guvernului nr. 112/1998 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților (organizații, culte religioase) minorităților naționale din România, aprobată prin Legea nr. 176/2002;*
- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România.*

Având în vedere cele prezentate mai sus și întrucât toate măsurile restrictive și abuzive dispuse față de evrei din motive rasiale au fost ulterior abrogate, iar dreptul la reparație a fost recunoscut și acordat celor prejudiciați, susținem reanalizarea oportunității propunerii privind includerea evreilor evacuați din imobilele deținute printre beneficiarii drepturilor reparatorii prevăzute de *Ordonanța Guvernului nr. 105/1999*.

2. La **art. II** din inițiativa legislativă se propune completarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 cu art. 1¹, conform căruia drepturile reparatorii în cauză se vor acorda și „*soților sau soțiilor persoanelor ucise la 1 iulie în 1940 în pogromul de la Dorohoi*”. Față de prevederile art. 1 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, potrivit cărora beneficiază de drepturile reparatorii acordate prin acest act normativ și soțul sau soția persoanei asasinată sau executată din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit, propunem completarea acestor dispoziții cu situația soțului sau soției persoanelor ucise cu ocazia masacrelor îndreptate împotriva populației minoritare.

3. Prevederile **art. III** din inițiativa legislativă parlamentară nu sunt oportune, din următoarele considerente:

- facilitățile sub forma scutirilor sau reducerile care se acordau în funcție de calitatea persoanei au fost abrogate relativ recent prin introducerea sistemului actual de impozitare globală a veniturilor persoanelor fizice;

- potrivit art. 42 lit. s) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „*veniturile reprezentând avantajele în bani și /sau în natură primite de persoanele cu handicap, veterani de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatură instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanelor persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945*” sunt venituri scutite de impozit;

- acordarea de facilități fiscale în funcție de alte criterii decât cel al dimensiunii venitului, ar crea un tratament fiscal privilegiat în raport cu celelalte persoane fizice care obțin venituri din aceeași categorie, contravenind art. 16 din Constituție.

4. Având în vedere normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, considerăm necesar ca textul propunerii legislative să fie structurat sub forma unui articol unic, în care se menționează actul normativ ce urmează să fie completat, urmând ca apoi, prin puncte ale articolului unic să fie precizate completările propriu-zise ce urmează a fi aduse. În ceea ce privește menționarea la Articolul unic și la art. I a Legii nr. 586/2002, facem precizarea că acest act normativ modifică prevederile

Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere dispozițiile art. 58 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, conform cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, iar intervențiile ulterioare de modificare sau completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază, considerăm necesar ca în cuprinsul propunerii, să se înlocuiască trimiterile la *Legea nr. 586/2002* cu trimiteri la *Ordonanța Guvernului nr. 105/1999*. De asemenea, trebuie să fie citată titulatura exactă a *Ordonanței Guvernului nr. 105/1999* și anume: „*Ordonanța Guvernului nr. 105 din 30 august 1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare*”.

5. Anexăm, alăturat, **Fișa financiară**, cu mențiunea că aceasta s-a întocmit pe baza calculului prestațiilor la 1000 de beneficiari, întrucât nu se poate aprecia numărul exact al potențialilor beneficiari.

Pentru anul 2004 efortul bugetar suplimentar este de 27, 2 miliarde lei pentru 1000 beneficiari, sumă ce nu s-a avut în vedere la fundamentarea bugetului de stat pentru anul 2004.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele menționate, **Guvernul propune reanalizarea și reformularea textului inițiativei legislative, potrivit propunerilor și observațiilor de la pct.II, și trimiterea lui pentru exprimarea unui nou punct de vedere.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului deputat **Valer DORNEANU**

Președintele Camerei Deputaților

FISA FINANCIARA

privind modificarea prevederilor articolului 1 din Legea nr. 586 / 2002

pentru modificarea art. 1 litera c) din Ordonanța Guvernului nr. 105 /1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu incepere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice

Nr crt.	Nr indicatori care fac obiectul prevederilor proiectului de lege *		Influenta valorica lunară mii lei/luna	Influenta financiara anuală mii lei	Intervalul de timp	Indice de inflatie prognozat %	Necesar de fonduri estimat
1	Quantum indemnizatie lunara (lei)	1.907.664	1.907.664	22.891.968			
2	Quantum abonament telefonic lunar (lei)	120.000	120.000	1.440.000			
3	Cheltuieli cu transportul CFR si metrou (lei)	240.000	240.000	2.880.000			
	Total prestatii din bugetul de stat administrat de MMSS **		2.267.664	27.211.968	2004		27.211.968
			2.449.077	29.388.925	2005	108,0	29.388.925
			2.596.022	31.152.261	2006	106,0	31.152.261
			2.699.863	32.398.351	2007	104,0	32.398.351

- *) Calculul indicatorilor s-a facut pentru un număr de 1000 beneficiari
Potentialii beneficiari au in prezent urmatoarele drepturi a caror finantare se asigura din bugetul de stat administrat de alti
- **) ordonatori principali de credite, bugetul asigurarilor sociale de stat, si bugetele locale.:
- a) un bilet de tratament pe an gratuit intr- o statiune balneo climaterica - din bugetul asigurarilor sociale de stat
 - b) asistenta medicala si medicamente in mod gratuit
 - c) transport urban gratuit
 - d) scutire la plata abonamentelor radio -TV
 - e) acordarea cu titlu gratuit a unui loc de veci